

РЕШЕНИЕ

№ 34554

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛ
Миро

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4683** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от "АЙ ТИ ЕФ ГРУП" АД, чрез адв. У., срещу решение № 1073/20.03.2025 г., постановено по анд № 1691/2024г. по описа на Софийския районен съд, 2 с-в, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 004433 от 27.11.2023 г. на директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл. 210а вр.чл.68е, ал.2 вр.ал.1,вр. чл. 68г, ал. 1 вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП),като намалява размера на санкцията до установения в закона минимум от 2000 (две хиляди) лева.

С жалбата се поддържа, че при постановяване на решението на СРС е нарушен материалният закон, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, както и наложеното наказание е явно несправедливо. Излагат се подробни доводи във връзка с липсата на материалноправните предпоставки за прилагане на разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП). Сочи се, че обжалваното решение не е мотивирано, при което е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Касаторът счита, че дори и да е допуснато нарушение на чл. 68г,

ал. 1 вр. с чл. 68в ЗЗП, то това представлява маловажен случай по см. на чл. 28 ЗАНН.

По тези съображения се прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо това наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебното заседание касаторът, редовно призван, не се представлява. По делото на 02.10.2025г. е постъпила молба от адв. У., който поддържа жалбата и претендира отмяна на решението на районния съд, както и присъждане на разноски по делото.

Ответникът в касационното производство не се представлява в съдебното заседание, както и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна, не са налице касационни основания, които да обуславят отмяна на оспореното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XIX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С наказателно постановление (НП) № 004433 от 27.11.2023 г. на директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл. 210а вр.чл.68е, ал.2 вр.ал.1, вр. чл. 68г, ал. 1 вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Софийският районен съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна следното: В Комисията за защита на потребителите е постъпила жалба от св. Ю. И. срещу "АЙ ТИ ЕФ ГРУП" АД. На 31.07.2023 г. св. И. изтеглил 2500 лв. бърз кредит, но впоследствие решил да се възползва от законното си право за отказ от договора в 14-дневен срок. Сумата за връщане била посочена в размер на 2800 лв. и св. И. я заплатил. След оспорване дължимостта на начислените от кредитодателя такси, последните били намалени на 160.00 лева. Потребителят платил сумата, след което договорните отношения били приключени. С последващо писмо И. поискал да бъдат заличени данните му в системите, администрирани от „Ай ти Еф Груп“ АД, но получил отказ с мотива, че съобразно приложимото право договорът следва да бъде съхраняван в срок от 5 /пет/ години.

С писмо изх. № С-03-4677/04.09.2023г. е изискано от дружеството да се представят в КЗП писмено становище по жалбата, документи и информация.

С имейл от 03.10.2023 г. в КЗП, от "АЙ ТИ ЕФ ГРУП" АД били представени както следва: писмено становище по повод подадената жалба, информация за хронологията на възникналите с техния клиент Ю. И. договорни отношения, както и приложения: данни от заявката за кредит на потребителя, договор за потребителски кредит № 585397/31.07.2023 г. между "АЙ ТИ ЕФ ГРУП" АД и Ю. К. И. за кредит в размер на 2500 лв., общи условия към него, погасителен план, стандартен европейски формуляр към договора и платежно нареждане за върнатата сума от 17.08.2023г.

След запознаване и анализ на събраните в хода на извършената проверка документи, било установено, че в Общи условия, приложими към договора за потребителски кредит № 585397/31.07.2023 г., сключен между "АЙ ТИ ЕФ ГРУП" АД и Ю. К. И. за сумата от 2500

лв., в т.10.1. била включена клауза ,съгласно която: “Кредитополучателят е длъжен да учреди обезпечение .Обезпечението се определя в договора за потребителски кредит и приложенията към него.“ В погасителен план към договора в графа „Неустойка в случай на непредоставяне на обезпечение“, за почти всички погасителни вноски (двадесет и три) била вписана месечна вноска от 167.10 лева, а за последната (двадесет и четвърта)- 167.13 лева, като общата сума за неустойка за всички вноски възлизала на 4012.96 лева. Същевременно , в Приложение №1 към договора потребителски кредит № 585397/31.07.2023 г., в т.4.1 било регламентирано „размер на погасителната вноска с одобрено обезпечение:153.71 лева “, а в т.4.2. бил уговорен „размер на погасителната вноска без одобрено обезпечение:321.00 лева“.

От правна страна районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не страдат от пороци и са законосъобразно издадени, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на санкционираното лице. Приел е, че от формална страна жалбоподателят е нарушил посочените норми от закона, което съставлява процесното нарушение и правилно е приложен материалният закон. Не са налице условията за приложение на чл. 28 ЗАНН. Посочил е, че индивидуализираната в определения размер от 5000 /пет хиляди /лева „имуществена санкция “ надвишава предвидения минимум , поради което се явява несправедлива. Достигнал е до извода, че нарушението разкрива типичната за съответния вид противоправни деяния степен на обществена опасност ,като констатирането му за пръв път в дейността на дружеството следва да се възприеме следва да се възприеме като основание за прилагане на държавна принуда в обем, съответстващ на минимума на санкцията в текста на чл.210а от ЗЗП.

По изложените доводи не са налице твърдяните от касатора отменителни основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено. Изложената фактическа обстановка е приета от първоинстанционния съд въз основа на събраните по делото писмени доказателства - показанията на свидетеля Ю. К. И. , актосъставителя и писмените документи, приложени по делото, които са приобщени по съответния ред.

Касационната инстанция намира, че при правилно установена фактическа обстановка, съдът е постановил решение в съответствие с материалния закон. Същият е изложил обосновани мотиви защо приема нарушението за безспорно установено, както и такива досежно приложението на чл.27,ал.2 и ал.3 от ЗАНН. С оглед обстоятелството, че по делото не са събрани данни за предходни нарушения от същия вид от страна на "АЙ ТИ ЕФ ГРУП" АД, санкционирани с придобили юридическа стабилност актове съдът е приел ,че санкцията за извършеното нарушение следва да бъде определена в минималния, предвиден от закона размер, а именно в размер от 2000 / две хиляди/лева.

Съдът е обсъдил и възможността за приложение на чл.28 от ЗАНН, като правилно е приел, че в конкретния случай не са налице предпоставките за това. В хода на съдебното производство не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на процесното деяние, в сравнение с други такива от този вид. Съдът изрично е съобразил, че по отношение на жалбоподателя за идентични нарушения вече е прилагана разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Същият правилно е приел, че документацията, която се предоставя от клиенти на дружества, които отпускат краткосрочни кредити е в значителна степен стандартизирана и предполага

вероятност да бъде използвана установената с пороци практика към неограничен брой други потребители.

Предвид изложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна. Оспорваното решение като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1073 от 20.03.2025г. на Софийски районен съд по НАХД № 1691 по описа за 2024 г.,2-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.